

Jäljennös.

TILL MINISTERIET FÖR KOMMUNIKATIONSVÄSENDET OCH ALLMÄNNA ARBETENA:

Enligt art. 27 punkt b) i internationella konventionen av den 31 maj 1929 om åtgärder för betryggande av säkerheten för människoliv till sjöss, vilken konvention ratificerats av Finland den juni 1932 och här¹⁴ trätt i kraft den 1 januari 1933 enligt förordning av den oktober 1932, äro alla lastfartyg med en bruttodräktighet av 1.600 registerton eller mera skyldiga att hålla radiotelegrafanläggning. Till och med utgången av år 1937 hava fartyg upptill 2.000 bruttoregistertons dräktighet kunnat erhålla dispens från nämnda skyldighet, men numera gäller sagda skyldighet även beträffande fartyg mellan 1.600 och 2.000 ton. Häremot är i själva verket ingenting att anmärka, ty nyttan och nödvändigheten av fartygens utrustning med radiotelegrafinstallation är alldeles uppenbar. Svårigheterna för våra handelsfartyg besticka sig fastmer däri, att i landet råder stor brist på radiotelegrafister. Denna brist var alldeles påtaglig redan under de år, då en stor del av handelsflottan åtnjöt förenämnda dispens, och sedan dispenstiden utgått samt efterfrågan på radiotelegrafister till fartygen ökats har bristen ytterligare gjort sig kännbar. Utbildningen av radiotelegrafister i riket har icke kunnat hålla jämna steg med det ökade behovet av sådana.

Denna brist kunde i någon mån lättas, ifall radiovakthållningen ombord kunde ordnas enligt bestämmande av fartyget befälhavare sålunda, att någon av styrmännen åtminstone på fartyg upptill ett visst tontal vid sidan av sin tjänst kunde ombesörja sagda vakthållning, men dels lägga

ombord kunde ordnas enligt bestämmande av fartyget befälhavare sålunda, att någon av styrmännen åtminstone på fartyg upptill ett visst tontal vid sidan av sin tjänst kunde ombesörja sagda vakthållning, men dels lägga författningarna hinder i vägen härför, dels kommer befälhavaren i kontakt med de bestämmelser om sjömans arbetstid, vilka i lagstiftningsväg snarligen synas komma att fastställas och vilka i viss mån redan gälla på grund av avtal. Den av statsrådet nedsatta sjöarbetskommitten har visst även denna fråga under övervägande, men huruvida man här skall kunna komma ens så långt som i Sverige, där s.k. styrmanstelegrafister finna prak-

tisk användning på fartyg under 3.000 bruttoregistertons dräktighet, är på grund av ovan anförda omständigheter ytterst ovisst.

Den enda säkra utvägen för telegrafistfrågans ordnande synes därför vara att möjligheterna för utbildning av telegrafister ökas. Särskild borde uppmärksamhet ägnas frågan om utbildande av svenskspråkiga telegrafister, ty endast en mycket ringa procent av dem, som härintills utbildats för yrket, äro svenskspråkiga eller behärska svenska. Detta sakförhållande medför praktiska svårigheter, då det är att obestridligt faktum, att flertalet av såväl befäl som manskap i den del av handelsflottan, varom här är fråga, har svenska till modersmål och icke behärskar finska språket. Så är ~~förhållandet~~ förhållandet icke blott inom den åländska handelsflottan utan till stor del även inom den del av flottan, som har hemort på fastlandet, beroende på att rekryteringen företrädesvis utgår från landets svenskspråkiga kusttrakter. Det är sålunda alls icke språkpolitiska utan rent praktiska omständigheter och synpunkter som nödvändiggöra anordnande av kurser för svenskspråkiga radiotelegrafister, ty då undervisningsspråket i de kurser, som anordnats av Post-och telegrafstyrelsen, är finska är det naturligt, att svenska talande aspiranter icke i större utsträckning söka sig till kurserna och att intagande i desamma av elever, som icke behärska finska, skulle försvåra undervisningsarbetet vid kurserna. Särskilda svenskspråkiga kurser bliva därför nödvändiga redan med hänsyn till undervisningens regelbundna gång.

Vad inträset för en svenskspråkig radiotelegrafistkurs beträffar så har föreningen sökt utröna detsamma genom annons i dagspressen, och oaktad möjligheterna för att få till stånd en sådan kurs ligger i vida

Vid en förfrågan på Post- och telegrafstyrelsen angående möjligheterna att anordna kurssen har föreningen upplysts om, att bristen på såväl lärarkrafter som tekniskt material och övningsmaterial för närvarande reser stora svårigheter för anordnande av två parallella kurser, en finsk- och en svenskspråkig. Men dessa hinder äro enligt föreningens uppfattning av det slag, att de böra undanröjas, ifall av behov ~~XX~~ med allmänna medel. Ty då gällande författningarna fordra, att handelsfartygen skola hava radio-

telegrafister, bör möjlighet även anordnas för erhållande av sådana i eget land, så att utländsk arbetskraft icke behöver anlitas såsom många nödvunget varit fallet.

Hänvisande till ovensagda anhåller föreningen vördsammast att Ministeriet ville förordna, att en svenskspråkig radiotelegrafistkurs med det snarast måtte av Post- och telegrafstyrelsen anordnas.

Mariehamn den 24 september 1938.

ÅLANDS REDARFÖRENING r.f.

E r i k N y l u n d